הלכה · משנה תורה · מפרשים · מקורי הרמב״ם לרש״ש · ספר זרעים

מקורי הרמב"ם לרש"ש על משנה תורה, הלכות מעשר שני ונטע רבעי

רבי שמואל שטראשון [הרש"ש]

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

מקורי הרמב"ם לרש"ש על משנה תורה, הלכות מעשר שני ונטע רבעי

רבי שמואל שטראשון [הרש"ש]

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/מקורי-הרמבם-לרשש-על-משנה-תורה-הלכות-מעשר-שני-ונטע-רבעי/
הקובץ נוצר ב־17 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611162349 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
הלכה ה 4
הלכה ו 4
פרק ב 4
הלכה ו 4
פרק ג 4
הלכה יח 4
פרק ד 4
הלכה ב 4
הלכה ג 4
הלכה ה 5
פרק ט 5
הלכה י 5
פרק י 5
הלכה יט 5

פרק א

הלכה ה

בכ"מ, משנה כו' וכר"ג כו'. תמוה דהא ר"ג סובר דלשביעית אזלינן בתר חנטה ורבינו כתב אחר לקיטתו אף לשביעית והוא כסתם מתניתין דסוכה (דף ל"ט) וכרבותינו דאושא. ועיין לקמן פ"ד מהל' שמיטה הי"ב ובכ"מ שם:

הלכה ו

בכ"מ, ורבינו סובר דכיון דסמיך להא דר' יוסי (כצ"ל) כו'. דבריו מגומגמין דהרי כוונת הראב"ד הוא להשיג על רבינו במה שתפס החבל בשני ראשין כר"י ור"ל דאזלי בתר חנטה לשביעית וכרבותינו דאושא דאזלי אחר לקיטה כמש"כ לעיל בסמוך ועיין לקמן בהלכות שמיטה ובכ"מ שם:

פרק ב

הלכה ו

שנאמר לא תוכל לאכול בשעריך וכו' לפני ה' אלהיך תאכלנו כיון כו' כצ"ל:

פרק ג

הלכה יח

אבל אומר לו הא לך יין שאין לי שמן כו'. ק"ל דהא זה מתנה גמורה ולעיל בסמוך כתב לפיכך אינו נקנה במתנה ועמש"כ בפסחים (דף ז'):

פרק ד

הלכה ב

בכ"מ, י"ל דדהבא שאני דע"כ לא שרי רבינו לחלל אלא על פירות שהם אוכל. אולי צ"ל שהם מינן וכדלעיל:

הלכה ג

בכ"מ, הפודה כו' של דמאי כו' שם במשנה כו'. כוונתו ע"כ ללמוד בה"ה הפדייה מההפרשה או מק"ו. אבל יש לבע"ד לחלוק עמ"ש בס"ד ביומא (דף פ"ג:). אמנם שם בירושלמי איתא מפורש מחללין דמאי במרחץ שאינו טעון ברכה. ולטעמיה לא היה צריך להביא מהירושלמי כי כן מבואר גם בבבלי שבת (דף כ"ג):

הלכה ה

(מדפוס ווינציאה) **אין מחללין כו' או הראשונות נחושת והשניות כסף**. נ"ל דזה ט"ס דבהדיא שנינו (מע"ש פ"ב עדיות פ"א והובאה בגמרא ר"פ הזהב) הפורט סלע ממעות מע"ש בש"א כו' ע"ש:

פרק ט

הלכה י

מה שתמה הכ"מ על הר"ן שכתב דפלוגתא היא דלפי האמת לאו פלוגתא היא כו'. במחכת"ה אמת שכ"ה לפי גירסת הראב"ד ופירושו בירושלמי. אבל לפי הגירסא שהביא הר"ן (וכ"ה גירסת הרז"ה) ופירושו בו פליג ר' זעירא על ר"א בר ממל ע"ש. ומש"כ עוד בהלכה י"ב על הראב"ד שכבר אפשר כו' או אחרי כן, תמוה דאחרי כן לא משכחת לה כיון דנטעו קודם ט"ו בשבט ואם תנכה ימי קליטה תשלם בט"ו שבט עכ"פ ולא אחריו וכן דברי הש"ך ביו"ד סי' רצ"ד ס"ק י' מה שהקשה עלה מע"מ לכאורה תמוהים בזה. וכן שם בס"ק שאחריו ע"ש:

פרק י

הלכה יט

בכ"מ, תוספתא כו' ורבינו גירסא אחרת כו'. במחכת"ה אישתמיטתיה שהתוספתא הלזו הובאה בגמ' בבלי שלהי ב"מ ומסיים אחר דברי ת"ק דברי ר"מ רי"א מן הגזע פטור ומן השרשין חייב ולפ"ז שפיר פסק הרמב"ם כר"י נגד ר"מ. שוב מצאתי בנו"ב מ"ת חלק יו"ד סי' קפ"ה שעמד בו הגרי"פ והוא ישבו בדוחק ע"ש: